

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6Csp/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119295616
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:6119295616.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, IČ: 24 785 199, Česká republika, zastúpená ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Bratislava, Ul. Svornosti 43, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., F. F. 1, zastúpený advokátom JUDr. Petrom Vachanom, LL.M. so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 5, IČO: 42 350 026, o 4.597,56 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 4.594,77 eur a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.251,82 eur od 24.12.2017 do zaplatenia to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie o zaplatenie sumy 2,79 eur s príslušenstvom z a s t a v u j e .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 22.5.2019 domáhal zaplatenia sumy 4.597,56 eur, pričom požadoval príslušenstvo pohľadávky, t.j. úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.251,82 eur od 24.12.2017 do zaplatenia. V žalobe žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť OTP banka Slovensko, a.s. Bratislava) dňa 24.02.2016 uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom OTP Expres úvere č. XX/XXXX/XXXXXXXXSBE, na základe ktorej uvedená spoločnosť poskytla žalovanému úver v sume 4.720,- eur pričom žalovaný sa zaviazal splácať uvedený úver v mesačných splátkach po 70,50 eur vrátane postenia, ktoré predstavovalo sumu 4,25 eur mesačne, po dobu 96 mesiacov, pričom každá splátka bola splatná 24-ty deň v kalendárnom mesiaci a posledná splátka bola splatná 24.02.2024. Zároveň v zmluve bol dohodnutý zmluvný úrok vo výške 7,8 % ročne a poplatok za poistenie v sume 4,25 eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal podľa uvedenej zmluvy zaplatiť, predstavovala sumu 6.768,- eur.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný spoločnosti OTP Banka Slovensko a.s. Bratislava neuhradil dohodnuté splátky riadne a včas a preto uvedená spoločnosť dňa 23.10.2017 zaslala žalovanému výzvu na splnenie dlhu a zároveň ho vo výzve upozornila na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Žalovaný sa dostal prvýkrát do omeškania so splátkou úveru dňa 25.4.2017 a ku dňu zosplatnenia bol viac ako tri mesiace v omeškaní a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil listom zo dňa 2.12.2017 úver za predčasne splatný, pričom mimoriadna splatnosť úver nastala 10-ty kalendárny deň odo dňa doručenia oznámenia o zosplatnení úveru, t.j. 23.12.2017. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný pôvodnému

veriteľovi uhradil 954,19 eur a ku dňu zosplatnenia úveru dlh žalovaného voči pôvodnému veriteľovi predstavoval sumu 4.597,56 eur pričom táto suma pozostávala z istiny úveru v sume 4.251,82 eur, dohodnutého úroku napočítaného ku dňu zosplatnenia úveru v sume 257,75 eur, úrokov z omeškania napočítaných ku dňu zosplatnenia úveru v sume 2,78 eur a poplatkov splatných ku dňu zosplatnenia úveru v sume 85,20 eur.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi OTP Bankou Slovensko a.s. Bratislava ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 4.12.2008 došlo s účinnosťou od 5.12.2018 k postúpeniu predmetnej pohľadávky zo zmluvy o úvere na žalobcu a táto zmena v osobe veriteľa bola žalovanému oznámená listom zo dňa 6.12.2018 pričom hodnota postúpenej pohľadávky predstavovala celkom 5.018,07 eur. Žalobca však uplatňuje svoj nárok na zaplatenie sumy 4.597,56 eur, ktorá pozostáva z istiny v sume 4.251,82 eur, zmluvného úroku ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v sume 257,75 eur, poplatkov splatných ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru v sume 85,20 eur a úrokov z omeškania vypočítaných ku dňu zosplatnenia úveru v sume 2,79 eur. Žalobca k žalobe pripojil žiadosť žalovaného o poskytnutie spotrebného úveru, štandardné európske informácie o spotrebnom úvere, vyššie uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP Expres úvere, výzvu OTP Banky Slovensko a.s. pred zosplatnením zo dňa 23.10.2017, vyhlásenie OTP Banky Slovensko a.s. o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 02.12.2017, zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi OTP Bankou Slovensko a.s. a žalobcom, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 6.12.2018, predžalobnú výzvu zo dňa 2.5.2019, výpis z obchodného registra žalobcu.

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz č. 28Up/636/2019 zo dňa 07.06.2019, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.597,56 eur a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.251,82 eur od 24.12.2017 do zaplatenia, pričom proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor zo dňa 25.06.2019, v ktorom uviedol, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to výšku počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia". Uviedol, že zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 sp. zn. 560/59/2017 : „Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. f 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazniť je, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanoví, že nepostačuje uvedenie len výšky RP MN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný či bez poplatkov (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 124/2016 z 03.11.2016). Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých Pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery:"

Na základe uvedených skutočností je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov.

5. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta . V zmysle § 7 ods . 1 zákona č . 129/2010 Z. z . o spotrebiteľských úveroch : „ Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru." Poukázal na ustanovenie § 11 ods . 2 zákona č. 129/2010 Z.z.: „ Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie

spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42."

6. Žalovaný taktiež uviedol, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a preto nie je oprávnený požadovať jednorazové zaplatenie dlžnej sumy. Taktiež žalovaný zastáva názor, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v uvedenom podaní nespochybnil žiadnym spôsobom výšku žalovanej sumy.

7. Právny zástupca žalobcu elektronickým podaním zo dňa 13.08.2019 sa vyjadril k odporu žalovaného, v ktorom uviedol, že žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci s oprávnenou predpokladaným prírastkom. K námietke žalovaného ohľadne toho, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písmeno l) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že v čl. IV ods. 1 uvedenej Zmluvy je aj jednoznačne uvedený počet mesačných splátok, ktorými sa klient zaviazal úver splácať - a to v 96-tich mesačných splátkach; tieto boli v zmluve rozpočítane nasledovne: - 1. splátka vo výške 66,25 EUR (s poistením 70,50 EUR) splatnú 24.3.2016, - 2.-95. splátka vo výške 66,25 EUR (s poistením 70,50 EUR) splatné 24. deň v mesiaci, - a 96. splátka vo výške 66,25 EUR (s poistením 70,50 EUR) splatnú 24.2.2024, a teda vyššie uvedené údaje považuje za dostatočne jednoznačné určenie konkrétnej výšky, počtu a termínov jednotlivých splátok, ako aj osobitne o termíne, výške a splatnosti prvej i poslednej splátky, keďže je uvedený deň v mesiaci vždy 24.-tý, ich celkový počet 96, konečný termín splatnosti úveru 24.2.2024, číselne jednoznačne vyjadrené sumy 96 x 66,25 EUR (resp. s poistením 70,50 EUR), predpokladaná doba trvania zmluvy o úvere 97 mesiacov. Čo sa týka RPMN, táto ku dňu podpisu zmluvy bola vo výške 9,98%, čo banka oznámila klientovi v čl. II. ods. 2. uvedenej Zmluvy veta prvá. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola ku dňu podpisu zmluvy na príslušný spotrebiteľský úver vo výške 15,37%, čo banka oznámila klientovi v čl. II. ods. 4. Zmluvy a zverejnená podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene niektorých zákonov. Hodnota RPMN, spôsob výpočtu RPMN a Priemerná hodnota RPMN ku dňu podpisu zmluvy boli klientovi preukázateľne (podpisom klienta) osobitne oznamované aj v ods. 3 tlačiva Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (viď príloha č. 1) a v tlačive Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (viď príloha č. 2).

8. Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobca neskúmal bonitu žalovaného uviedol, že právny predchodca žalobcu skúmal schopnosť klienta splácať úver na základe údajov, ktoré klient o svojej bonite uviedol v tlačive "Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru" zo dňa 24.2.2016 (viď príloha č. 3); z klientom poskytnutých údajov vyplýva, že klient má trvalé bydlisko vo vlastnej nehnuteľnosti (byť), je zamestnaný a bez iných záväzkov. Čo sa týka rozpisu splátok na úroky a istinu uviedol, že k tomuto sa vyjadril Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia zo dňa 9. novembra 2016, ako aj Národná banka Slovenska v svojom vyjadrení zo dňa 18. apríla 2017. K vyššie uvedenému sa Súdny dvor Európskej únie vyjadril tak, že článok 10 ods. 2 písm. h) smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet, frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia". Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3 uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy poskytnúť mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Vzhľadom na jasné znenie týchto ustanovení je potrebné konštatovať, že smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 52-54 rozsudku). Následne rovnaký postoj zaujal aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, kde hovorí v ods. 26 Odôvodnenia, že "Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo

„počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.”

9. V uvedenom vyjadrení žalobca uviedol, že skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol vo svojom odpore nie sú relevantne odôvodnené a nie sú spôsobilé spochybniť platnosť uzatvorenej zmluvy. Z obsahu odporu nevyplýva žiadna skutočná procesná obrana, ktorá by mohla spochybniť nárok uplatnený v žalobe. Žalobca pokladá námietky žalovaného za účelové s cieľom akokoľvek spochybniť ustanovenia zmluvy o úvere bez relevantného odôvodnenia s cieľom vyhnúť sa vráteniu poskytnutých finančných prostriedkov. K uvedenému podaniu pripojil Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov, žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru.

10. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalovaného elektronickým podaním zo dňa 15.10.2019, v ktorom uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.4.2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu)

upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcim spore.“ Uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 a v uznesení č. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže

byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to

kumulatívne. Uviedol, že Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 8.1.2019 č. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nespĺnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných

splátok úveru. Citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Žalobca totiž nepreukázal, aby banka skutočne doručila takúto výzvu žalovanej. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenapíňa list zo dňa 2.12.2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“. Žalobca teda v konaní nijako nepreukázal, aby doručil písomnú výzvu klientovi banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách adresovanú žalovanej. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do

dispozičnej sféry dlžníka, teda žalovanej. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. V súvislosti s písomnou výzvou klientovi banky je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, žeby táto písomnosť existovala a žeby bola žalovanej aj reálne doručená.“

11. Zároveň uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Zároveň súdu predložil výpis účtu preukazujúci úhrady vo vyššie uvedenej právnej veci, ktoré neboli doposiaľ zohľadnené a v časti ktorých by mal žalobca vziať žalobný návrh čiastočne späť. Na základe uvedeného žiadal aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

12. Na základe výzvy konajúceho súdu právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 23.10.2019 zaslal konajúcemu súdu vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 2.12.2017 a tiež doručenkou, z ktorej vyplýva, že uvedené vyhlásenie bolo žalovanému doručené 13.12.2017.

13. Na pojednávaní dňa 12.11.2019 sa nezúčastnil žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorý elektronickým podaním zo dňa 31.10.2019 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom uviedol, že súhlasí s tým aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že čo sa týka žalovanej sumy 4.597,56 eur, táto pozostáva zo zvyšku nezaplatenej istiny úveru vo výške 4.251,82 eur, poukázal na prehľad splátok, ktorý sa nachádza na čl. 28 a 29 spisu, z ktorého je zrejmé, že z jednotlivých splátok, ktoré žalovaný uhradil, v pravom stĺpci sú uvedené splátky istiny úveru a vľavo je uvedená výška splátky, dátum, pričom je uvedená aj výška sumy, ktorá sa z uvedenej splátky zarátala na dohodnutý úrok. Napr. pri prvej splátke 70,50 eur sa suma 35,57 eur zarátala na splátku istiny a 30,68 eur ako na úhradu dohodnutého úroku. Uviedol, že čo sa týka vyčíslenia istiny kapitalizovaných dohodnutých úrokov ako i kapitalizovaných úrokov z omeškania a poplatkov, ktoré tvoria žalovanú sumu v danom prípade žalobca vychádza zo sumy, ktoré mu boli poskytnuté zo strany postupcu OTP banky Slovensko, a.s. a zatiaľ bez podkladov od uvedeného postupcu nie je možné upresniť ako postupca k žalovanej sume dospel. Uviedol, že podľa tvrdenia právneho zástupcu žalovaného žalovaný uhradil medzičasom sumu 22,86 eur, avšak žalobca túto sumu neeviduje vo svojom systéme.

14. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 19.11.2019, v ktorom uviedol, že avizovaná platba žalovaného v sume 22,86 EUR bola odoslaná na účet, ktorý nepatrí Žalobcovi, preto žalobca túto úhradu neeviduje. Uviedol, že účet Žalobcu pre portfolio označené ako "KIOTPSK/3" je vedený v Slovenskej sporiteľni a.s. pod č. SK83 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom však Žalovaný uhradil predmetnú sumu na cudzí účet č. SK31 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Uviedol nasledovný výpočet žalovaných súm: 1. istina: 4.720 - 468,18 (úhrady Žalovaného na istinu) = 4.251,82 EUR, 2. poplatky: 2 x 25 EUR za odoslané upomienky + 8 x 4,40 EUR poplatok poistenie za mesiace 4,5,6,7,8,9,10,11 / 2017 = 50 + 35,20 = 85,20 EUR, 3. zmluvný úrok vo výške 257,75 EUR za obdobie omeškania do zosplatenia, tj. od 25.3.2017 do 30.11.2017, vo výške 8,8% p.a. a zo sumy 4.251,82 EUR. V zmysle čl. II. ods. 1 písm c) a čl. X ods. 10. Zmluvy je dohodnuté navýšenie zmluvného úroku v prípade nedodržania zmluvných podmienok (pri sadzbe 7,8% p.a. by bol úrok 231,22 EUR). 4. Celkový výpočet je teda: 4251,82 + 257,75 + 85,20 = 4594,77. Žalobca zároveň uviedol, že žalobu v časti zaplataenie istiny v sume 2,79 EUR s príslušenstvom berie späť a žiadal aby súd konanie v tejto časti zastavil. Zároveň žiadal aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť Žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku istinu vo výške 4.594,77 EUR spolu s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 4.251,82 EUR od 24.12.2017 do zaplataenia a priznal Žalobcovi náhradu trov konania.

15. Na pojednávaní dňa 03.12.2019 sa nezúčastnil ástupca právneho zástupcu žalobcu, ktorý elektronickým podaním zo dňa 02.12.2019 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom uviedol, že súhlasí s tým aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Na uvedenom pojednávaní sa nezúčastnil žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorý elektronickým podaním zo dňa 26.11.2019 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom uviedol, že súhlasí s tým aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

16. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 odsek 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených.

Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ako to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 2 písm. d/ zákona 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 písmeno k) zákona č. 129/2010 Z.z., ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN.

Podľa § 9 ods. 2 písmeno l) zákona č. 129/2010 Z.z., výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 9 ods. 2 písmeno z) zákona č. 129/2010 Z.z., priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kal. dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Súd po oboznámení sa so žalobou, dokladmi založenými v spise, na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a vyjadrení strán, resp. ich právnych zástupcov zistil, že žaloba je dôvodná. Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu OTP Bankou Slovensko a.s. a žalovaným bola dňa 24.2.2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej OTP Banka Slovensko a.s. poskytla žalovanému úver v sume 4.720,- eur pričom žalovaný sa zaviazal splácať uvedený úver v mesačných splátkach po 70,50 eur vrátane poistenia, po dobu 96 mesiacov, pričom každá splátka bola splatná 24-ty deň v kalendárnom mesiaci a posledná splátka bola splatná 24.02.2024.

Zároveň v zmluve bol dohodnutý zmluvný úrok vo výške 7,8 % ročne a poplatok za poistenie v sume 4,25 eur. Súd mal za preukázané, že žalovaný pôvodnému veriteľovi OTP Banke Slovensko uhradil 954,19 eur, taktiež mal súd za preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok a to prvý raz splátkou splatnou 25.4.2017, pričom OTP Banka Slovensko podaním zo dňa 2.12.2017 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru a toto vyhlásenie bolo žalovanému doručené 13.12.2017 a teda mimoriadna splatnosť úveru nastala 10-ty kalendárny deň odo dňa doručenia oznámenia o zosplatnení úveru. Z listu OTP Banky Slovensko zo dňa 23.10.2017 mal súd za preukázané, že žalovaný bol podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru pričom toto upozornenie bolo žalovanému doručené dňa 7.12.2017, pričom bola uložená na pošte dňa 26.10.2017. Súd mal zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi OTP Banskou Slovensko ako postupcom a žalobcom ako postupníkom za preukázané, že uvedená pohľadávka OTP Banky Slovensko na základe uvedenej spotrebiteľskej zmluvy bola postúpená na žalobcu podľa § 524 Občianskeho zákonníka. Z vyjadrení žalobcu mal súd za preukázané, že pôvodne žalovaná suma 4597,56 eur pozostáva z dlžnej istiny 4251,82 eur, z dohodnutého úroku napočítaného ku dňu zosplatnenia úveru v sume 257,75 eur, úrokov z omeškania napočítaných ku dňu zosplatnenia úveru v sume 2,78 eur a poplatkov splatných ku dňu zosplatnenia úveru v sume 85,20 eur. Z článku X bod 2 písmeno e) uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd preukázané, že banka mala právo pre prípad porušenia povinnosti zo strany žalovaného vyhlásiť úver za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel s poukazom na ustanovenie § 489 a § 491 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka námietky právneho zástupcu žalovaného, že nedošlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky pôvodného veriteľa OTP Banky Slovensko na žalobcu, súd s poukazom na ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách mal za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky OTP Banky Slovensko voči žalovanému na žalobcu. Súd pri rozhodovaní vychádzal aj zo skutočnosti, že žalovaný v priebehu konania žiadnym spôsobom nespochybnil výšku žalovanej sumy.

18. Súd okrem istiny priznal žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, t.j. úroky z omeškania, pričom o výške úrokov z omeškania rozhodol podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu splatnosti uvedeného úveru predstavovala 0,00 % a teda úrok z omeškania predstavuje 5,00 %. Uvedené príslušenstvo súd priznal podľa ustanovenia § 517 odsek 2 a § 121 odsek 3 Občianskeho zákonníka.

19. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalobca bol takmer v plnom rozsahu úspešný, nakoľko súd žalobe vyhovel s výnimkou istiny v sume 2,79 eur s príslušenstvom, keďže žalobca v tejto časti zobral žalobu späť, a preto mu súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere,

že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.